

[Kurt Brauer.]

relser af denne art, som ankestyrelsen fremtidig måtte træffe, virkelig også blev til en realitet derude, hvor folk befinder sig.

Og jeg når så til mit sidste punkt, hvor jeg sagde, at et ankesystem skal være opsøgende, før det skal have vores interesse. En hvilken som helst kasserer i en hvilken som helst mindre forening er vant til, at der foretages uanmeldt kasseeftersyn hos ham, og kassereren betragter det ikke som en mistillidserklæring, han betragter det som en sikkerhedsforanstaltning, han er glad for på den måde over for sine vælgere at kunne bevise, at han er parat til den slags ting. Han betragter det som en støtte i sit arbejde.

Men dér, hvor det drejer sig om administration af mennesker, hvis jeg må bruge det ord, har man ingen uanmeldte kasseeftersyn, der kommer ikke nogen fra oven og dykker ned i selve arkivmappen og prøver at finde fejl. Ude hos kommunerne, hvor man i dag sidder og foretager administrationen, er der ikke nogen, der kommer og opsøger mulige klageemner. Vi må meget ønske, at noget sådant kunne blive indført, at vi kommer ud på lokalplanet.

Vi er altså meget lidt interesseret i denne lovgivning i virkeligheden, men når den er her, må vi selvfølgelig sørge for, at den bliver så rationel som muligt, og at den kan komme til at yde borgere den bedst tænkelige service. Det er først og fremmest sådanne tanker, der vil lede SFs vej igennem udvalgsarbejdet, men det er for tidligt for mig endnu at tale om ikrafttrædelsesdato, det er for tidligt for mig endnu at sige noget om, hvordan socialistisk folkepartis stilling vil blive til syvende og sidst.

Socialministeren (Eva Gredal): Jeg vil gerne takke for den næsten enstemmige tilslutning til disse lovforslag.

Til hr. Hjortnæs vil jeg sige, at det er ikke muligt at komme i dag med et fuldt færdigt forslag til ankeinstanser på amtsplan, og hr. Valbak har redegjort for — det skal jeg ikke gentage — hvilke ting der gør, at vi ikke kan være færdige endnu.

Det blev også nævnt under hr. Hjortnæs' indlæg, at der ville komme alt for mange sager, og at det var for lille en bestand af mennesker, der skulle arbejde med dem. Nu

vil jeg gerne — også til fru Lis Møller — sige, at en lang række af sagerne er jo af en sådan størrelsesorden, at den arbejdsindsats, der skal sættes ind, ikke er særlig stor, mange af sagerne kræver ikke det store arbejde. Men det er klart, at det er et skøn, hvor mange sager der vil komme til denne ankestyrelse, og vi skulle meget nødig ind på, at der bliver en alt for stor ophobning af sager og en for lang ventetid; det er noget, vi absolut stiler imod ikke må ske. Og så må vi altså, når vi har set, hvordan det går, tage sagen op på ny.

Hr. Hjortnæs sagde med hensyn til § 27 i folkepensionsloven, at den er for restriktiv, og jeg vil da gerne være med til at se på sagen og drøfte i udvalget, om den kan ændres.

Til fru Lis Møller kan jeg sige, at jeg er helt enig i, at vi meget hurtigt skal træffe bestemmelse om amternes placering i hele det sociale system, og vi arbejder også for øjeblikket meget kraftigt med denne sag i socialreformkommissionen og også i ministeriet.

Man var inde på ikrafttrædelsestidspunktet, som man helst så blev 1. oktober 1972. Det havde jeg også meget gerne set, men det ser ud til, at vi må udskyde det til 1. april 1973. Lokalespørgsmålet gør, at vi ikke kan få samlet disse mennesker på ét sted før omkring 1. april 1973, og vi når alligevel så langt frem, at vi er blevet lidt bange for, at man forcerer igangsættelsen ved at starte den 1. oktober, således at vi får en uheldig start, og jeg er enig med dem af ordførerne, der nævnte, at det skulle vi meget nødig have, så derfor bliver ikrafttrædelsestidspunktet nok mere rimeligt den 1. april 1973.

Fru Nathalie Lind nævnte, at det burde have heddet „ankeret“ og ikke „ankestyrelse“. Det er jeg for så vidt enig i. Jeg ville også gerne have kaldt det „den sociale ankeret“, idet jeg mener, at befolkningen har bedre forståelse for en ankeret i denne sag. Men det ligger sådan, at for ikke at blande dette sammen med det almindelige retsvæsen har det ikke været muligt at bruge dette ord, og derfor har vi brugt ordet „styrelse“, et ord, som i øvrigt bruges inden for socialministeriets virksomhed. Vi har en socialstyrelse, vi har i det nye dagpengeforslag foreslået en sikringsstyrelse, og så vil vi bruge den